

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 2) ความรู้และทัศนคติต่อบทบาท อำนาจหน้าที่ ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 3) แนวทางการพัฒนาศักยภาพองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 4) ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล สภาพปัญหา ความรู้ และทัศนคติ กับแนวทางการพัฒนาศักยภาพองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ โดยอาศัยตัวอย่างจำนวน 184 คน และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา สำหรับสถิติที่ใช้วิเคราะห์ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาความสัมพันธ์ด้วยสถิติไค-สแควร์ (Chi-square test) ผลการศึกษาพบว่า

1. ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 90.8 มีอายุเฉลี่ย 41 ปี ส่วนใหญ่สมรสแล้วและอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 87.0 และสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 51.1 ประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 75.0 ราย ได้เฉลี่ย 4,521 บาทต่อเดือน เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลโดยไม่ได้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 78.8 และไม่เคยไม่รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 73.4

2. สภาพปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนที่เป็นปัญหาสำคัญที่สุด คือ ปัญหาของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทอำนาจหน้าที่ของตนเองต่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3. ความรู้และทัศนคติ พบว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในระดับปานกลาง และมีทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในระดับดี

4. แนวทางการพัฒนาศักยภาพสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่า การศึกษาดูงานเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาภัยสามารถแก้ไขปัญห และนำไปพัฒนาได้เป็นลำดับแรก รองลงมาในด้านการฝึกอบรมให้ความรู้ ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านการติดตามประเมินผลเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตามลำดับ

5. ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล สภาพปัญหา ความรู้ และทัศนคติกับแนวทางการพัฒนาศักยภาพสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลกับแนวทางการพัฒนาศักยภาพสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการติดตามประเมินผล และการได้รับความรู้มีความสัมพันธ์กับการประชาสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 กล่าวคือระดับการศึกษาของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีผลต่อการพัฒนาศักยภาพสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการติดตามประเมินผลเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จะมีผลต่อการพัฒนาศักยภาพสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการประชาสัมพันธ์

5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพปัญหา กับแนวทางการพัฒนาศักยภาพสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่า สภาพปัญหาที่เกิดจากพนักงานส่วนตำบลมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมและการศึกษาดูงาน สภาพปัญหาที่เกิดจากสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์กับการศึกษาดูงาน และสภาพปัญหาที่เกิดจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความสัมพันธ์กับการติดตามประเมินผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ สภาพปัญหาที่เกิดจากพนักงานส่วนตำบลจะมีผลต่อการพัฒนาศักยภาพสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการฝึกอบรมและด้านการศึกษาดูงาน และสภาพปัญหาที่เกิดจากสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีผลต่อการพัฒนาศักยภาพสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการศึกษาดูงาน ส่วนสภาพปัญหาที่เกิดจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะมีผลต่อการพัฒนาศักยภาพสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการติดตามประเมินผล

5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทัศนคติกับแนวทางการพัฒนาศักยภาพสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่า ทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีความสัมพันธ์กับการศึกษาดูงานและการประชาสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 กล่าวคือทัศนคติของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีผลต่อการพัฒนาศักยภาพสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการศึกษาดูงานและด้านการประชาสัมพันธ์